

Republiková únia zamestnávateľov

Digital Park II
Einsteinova 23
851 01 Bratislava

Dňa 10.10.2018

Vec: Stanovisko k doložke vplyvov vypracovanej k „*Návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov*“.

Elektronickou poštou ste nás dňa 3.10.2018 požiadali o zaujatie stanoviska k „*Návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov*“ (ďalej len „*zákon*“), v rámci predbežného pripomienkového konania. V sprievodnej správe ste zdôraznili, že účelom predbežného pripomienkového konania je posúdiť kvalitu spracovania doložky vplyvov, z pohľadu RÚZ najmä v časti vplyvov na podnikateľské prostredie.

V doložke vplyvov na podnikateľské prostredie sa konštatuje, že návrh zákona **nebude mať vplyv** na podnikateľské prostredie a v poznámke sa uvádza nasledovné:

„*Vplyvy na podnikateľské prostredie v súčasnosti nie je možné presne vyčíslieť, ani odhadnúť. Sprísnenie podmienok lesného hospodárstva v územiach s vyšším stupňom ochrany môže ovplyvniť spôsob hospodárenia v týchto lesoch. Prijatím návrhu však nedôjde k priamym, nepriamym ani administratívnym nákladom pre podnikateľské subjekty. Časť podnikateľov, ktorých sa tieto ustanovenia dotknú, už v súčasnosti hospodári podľa nových podmienok, takže zmeny nebudú systémového charakteru, ale skôr individuálne.*“

S konštatovaním, že prijatím návrhu zákona nedôjde k priamym, nepriamym ani administratívnym nákladom pre podnikateľské subjekty nemožno súhlasiť.

Napriek tomu, že si uvedomujeme význam ochrany prírody najmä v národných parkoch a nemáme pripomienky k presunu správy majetku štátu na jednu organizáciu spravujúcu územie národného parku, z pohľadu súčasného vymedzenia území národných parkov sú pre podnikateľské prostredie v cestovnom ruchu niektoré navrhované zmeny neprijateľné. Zákon rozširuje zoznam činností, na uskutočnenie ktorých je potrebný súhlas orgánu ochrany prírody, zdvojnásobuje lehotu, v ktorej má orgán ochrany prírody vydať príslušné povolenie z 30 na 60 dní, rozširuje povinnosť spracovávaní primeraného posúdenia odborne spôsobilými osobami, spracovanie uvedeného posúdenia vyžaduje aj v územiach, ktoré nie sú súčasťou siete NATURA 2000, zvyšuje tým náklady, ktoré bude pre realizáciu niektorých činností potrebné zabezpečiť.

Napr. v tretom stupni ochrany bude na umiestnenie stavby potrebný súhlas orgánu ochrany prírody. Umiestnenie stavby doteraz vyžadovalo vyjadrenie orgánu ochrany prírody k vydaniu územného rozhodnutia, stavebného povolenia, teraz bude potrebné pred podaním žiadosti o vydanie územného rozhodnutia požiadať aj o vydanie súhlasu na umiestnenie stavby. Problematika umiestňovania stavieb je pritom riešená v zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, podľa ktorého sa rozhodnutie o umiestnení stavby nevyžaduje ku každej stavbe. V dôsledku novely zákona budú o umiestnení stavby rozhodovať dva orgány, najprv orgán ochrany prírody podľa zatiaľ neurčených pravidiel a následne orgán územného

plánovania. Ak si uvedomíme, že v tretom stupni ochrany sa nachádzajú intravilány obcí, tak doplnenie potreby uvedeného súhlasu výrazne znásobí počet konaní, ktoré bude musieť organ ochrany prírody

uskutočniť, čoho dôsledkom bude predĺženie realizácie každej z rozvojových činností, ktorej súčasťou bude stavba. Zákon pritom bližšie nešpecifikuje, čo sa podľa zákona považuje za stavbu.

Zväz cestovného ruchu SR sa na základe predbežnej informácie zverejnenej dňa 30.8.2018 pod číslom PI/2018/180 zapojil do prípravy zákona zaslaním podnetov k pripravovanej novele zákona, medzi ktorými bol aj návrh eliminovať potrebu ďalšieho konania o vydaní súhlasu alebo povolení výnimky na činnosti, ku ktorým sa orgán ochrany prírody vyjadruje, (§ 9 zákona) a ktoré v konečnom dôsledku v území povoľuje iný orgán štátnej správy tak, že k vybratým činnostiam bude potrebné len vyjadrenie orgánu ochrany prírody. Zároveň sme navrhli, aby vyjadrenie obsahovalo podmienky. Navrhované doplnenie súhlasu na umiestnenie stavby od tretieho stupňa ochrany práve naopak počet takýchto duplicitných konaní zväčšuje.

Zabezpečenie rozvoja cestovného ruchu v SR a špeciálne v chránených územiach, kde sa strediská cestovného ruchu nachádzajú aj v území s tretím a piatym stupňom ochrany podľa zákona je veľmi komplikované, vyžaduje si zdĺhavé posudzovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, po ktorom nasleduje ďalšie zdĺhavé konanie o povolení už posúdenej činnosti podľa osobitných zákonov, vrátane zákona predloženého na predbežné pripomienkové konanie.

Ak sa podľa návrhu zákona má zóna A v prípade národných parkov, národných prírodných rezervácií a prírodných rezervácií ustanoviť najmenej na polovici ich územia, tak to v prípade existujúcich národných parkov predstavuje plochu 158 770,28 ha (čo je jedna polovica z plochy 317 540,5726 ha, čo je podľa www.soprs.sk plocha vlastného územia národných parkov). Ak v roku 2010 bol piaty stupeň ochrany (predpokladaná A zóna) na ploche 93 129 ha (1,9% z územia SR) mala by byť podľa návrhu zákona plocha s piatym stupňom ochrany (bez zásahová plocha) zväčšená o 65 641,28 ha, čo bude predstavovať o 3% z územia SR. Uvedená plocha z pohľadu SR nie je veľká, nie je však zatiaľ identifikovateľná. Pokiaľ nebudú známe územia v príslušnom národnom parku, ktoré sa do bez zásahovej zóny zaradia, nie je možné plánovať rozvoj cestovného ruchu. V rámci navrhovaného zákona navrhujeme prijať také legislatívne riešenie, ktoré tento problém odstráni. Zastávame názor, že pri takomto znení zákona je nemysliteľné, aby intravilány obcí a strediská cestovného ruchu boli zaraďované do tretieho stupňa ochrany. Je na zváženie, či majú vôbec byť súčasťou vlastného územia parku.

Všetky spomenuté navrhované ustanovenia majú vplyv na podnikateľské prostredie tým, že výrazne komplikujú a obmedzujú rozvoj stredísk cestovného ruchu. Obmedzenie rozvoja bude viesť k stagnácii stredísk, znižovaniu ich návštevnosti, ktorej dôsledkom môže byť znižovanie zamestnanosti v území a útlm cestovného ruchu.

Vzhľadom k uvedenému žiadame, aby sa predkladateľ zákona našimi návrhmi zaslanými k predbežnej informácii, ktoré smerovali k zníženiu administratívnej záťaže, k zjednodušeniu a urýchleniu povoľovacieho procesu, zaoberal, a aby v doložke vplyvov na podnikateľské prostredie pravdivo uviedol, že zákon bude mať vplyv na podnikateľské prostredie, zvýši administratívnu záťaž, zaťaží rozpočet podnikateľských subjektov o finančné prostriedky vynakladané na spracovanie tzv. primeraného posúdenia aj v územiach, kde doteraz potrebné nebolo a o finančné prostriedky na vybavovanie povolení, ktoré doteraz potrebné neboli a obmedzí, minimálne spomalí, možný rozvoj cestovného ruchu.

Marek Harbuľák, v.r.
prezident Zväzu cestovného ruchu SR